

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Svetlana Filincova

Ion Druță

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând recursurile declarate de Nikolay Indoitu și Ion Budu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu
împotriva lui Nikolay Indoitu, Aliona Indoitu cu privire la încasarea datoriei,
dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 octombrie 2010, Ion Budu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Nikolay Indoitu solicitând încasarea datoriei în mărime de 1700500 lei
și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 01 noiembrie 2007
i-a acordat cu titlu de împrumut pârâtului suma de 1263500 lei. Conform recipisei
din 26 mai 2010, pârâtul s-a obligat să restituie împrumutul cu dobânda în mărime
de 437000 lei până la 15 iunie 2010, iar în total suma de 1700500 lei.

Susține că, pârâtul, la expirarea termenului, nu a restituit datoria. Încercările
de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, au rămas fără răspuns.

La 06 mai 2011, reclamantul Ion Budu a depus cerere de completare a
pretențiilor, solicitând și încasarea de la Nikolay Indoitu a dobânzii de întârziere în
mărime de 184505 lei.

În motivarea cererii de completare a invocat că prin recipisa eliberată la 26
mai 2010 de către Nikolay Indoitu, ultimul s-a obligat să restituie datorie până la 15
iunie 2010. Conform art. 617 alin.(2) Cod civil, din data respectivă debitorul se află
în întârziere.

Menționează că, în contextul prevederilor art. 585, 619 Cod civil, pârâtul este
obligat și la plata dobânzii de întârziere în mărime de 184505 lei pentru perioada 15
iunie 2010-06 mai 2011, rezultând din rata de refinanțare a Băncii Naționale a
Moldovei

Prin hotărârea din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi a fost admisă

acțiunea integral și s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu datorita în mărime de 1700500 lei, dobânda de întârziere în mărime de 184505 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 10000 lei, în total suma de 1895005 lei; s-a încasat de la Nikolay Indoitu în contul statului taxa de stat în mărime de 15000 lei.

La 06 iulie 2011, Nikolay Indoitu a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin încheierea din 14 decembrie 2011 a Curții de Apel Bender a fost respinsă cererea apelantului Nikolay Indoitu privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și i s-a acordat apelantului termen până la data de 22 decembrie 2010 pentru plata taxei de stat.

Prin încheierea din 22 decembrie 2011 a Curții de Apel Bender a fost restituită cererea de apel declarată de Nikolay Indoitu împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, din motiv că nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

La 20 august 2012, Aliona Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin încheierea din 13 decembrie 2012 a Judecătoriei Anenii Noi a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Aliona Indoitu împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin decizia din 12 martie 2013 a Curții de Apel Bender a fost respins recursul declarat de Aliona Indoitu împotriva încheierii din 13 decembrie 2012.

La 15 aprilie 2013, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin încheierea din 28 iunie 2013 a Judecătoriei Anenii Noi a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Nikolay Indoitu împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin decizia din 11 decembrie 2013 a Curții de Apel Bender a fost admisă cererea de recurs declarată de către Nikolay Indoitu; a fost casată integral încheierea din 28 iunie 2013 a Judecătoriei Anenii Noi; a fost admisă cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu împotriva hotărârii din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi și casată hotărârea din 02 iunie 2011 a Judecătoriei Anenii Noi, iar pricina a fost restituită spre rejudecare în fond în Judecătoria Anenii Noi, în alt complet de judecată.

La 22 aprilie 2014, reclamantul Ion Budu a depus cerere de completare a pretențiilor, solicitând atragerea Alionei Indoitu în proces în calitate de pârât, încasarea datoriei în sumă de 1700500 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 611849 lei și a cheltuielilor de judecată de la Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său.

La 03 noiembrie 2014, Ion Budu și-a concretizat pretențiile prin majorarea acestora, solicitând încasarea datoriei în sumă de 1700500 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 669225, 70 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 10000 lei de la Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu împotriva lui Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu cu privire la încasarea sumei.

Prin decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul

depus de Ion Budu și s-a casat hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu a fost admisă parțial și s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu datoria în sumă de 1700000 lei și dobânda de întârziere în sumă de 669225,7 lei, iar în total suma de 2298475,7 lei; s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 10000 lei și la depunerea cererii de apel în sumă de 18750 lei, iar în total suma de 28750 lei; s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul statului diferența taxei de stat neachitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 15000 lei; s-a respins cererea depusă de Ion Budu împotriva Alionei Indoitu.

La 05 iunie 2015, Nikolay Indoitu a declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

În motivarea recursului, recurentul Nikolay Indoitu a invocat că argumentul necontestării recipisei, invocat de instanța de apel, nu este relevant, deoarece copia recipisei nu produce efecte juridice, nu este act juridic autentificat și nici nu era necesar de a fi contestat.

Invocă recurentul că, instanța de apel în mod eronat a aplicat regulile cu privire la repartizarea sarcinii de probațiune între părți, rezultând din prevederile art.118 Cod de procedură civilă și degrevarea de probațiune, rezultând din prevederile art. 123 Cod de procedură civilă.

Relevă că, instanța de apel s-a bazat doar pe cererea de revizuire, care ar confirma recunoașterea împrumutului de către el-recurentul.

Opinează că, instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor și pe bază de probe inadmisibile a constatat un fapt dovedit, nu a reflectat în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora, iar soluția sa a fost bazată pe o probă care nu a fost cercetată în instanța de judecată.

Specifică recurentul că, prin decizia contestată instanța de apel a decis încasarea sumei de 1700500 lei, pe când în dispozitivul acesteia s-a indicat suma de 1700000 lei.

La 05 iunie 2015, Ion Budu a declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând modificarea acesteia în partea respingerii cerințelor lui Ion Budu față de Aliona Indoitu și dispunerea în această parte a încasării și din contul Alionei Indoitu, în mod solidar cu Nikolay Indoitu, în beneficiul său a datoriei în mărime de 1700500 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 669225,70 lei, a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat achitată în prima instanță și în instanța de apel în sumă de 28750 lei, iar în total a sumei de 2398475,70 lei; încasarea din contul lui Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său a taxei de stat achitate în instanța de recurs în sumă de 6250 lei.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel urmează a fi modificată prin admiterea integrală a cererii de apel și încasarea în mod solidar de la Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu a sumelor pretinse.

Consideră că, instanța de apel a stabilit toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, doar că urma să țină cont de faptul că soția pârâtului Aliona Indoitu este obligată solidar la restituirea datoriei.

Prin încheierea din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat

inadmisibile recursurile declarate de Nikolay Indoitu și Ion Budu.

Prin încheierea din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea admisă în decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău referitor la suma datoriei încasate de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu cu indicarea sumei de „1700500 lei” în loc de „1700000 lei”.

La 06 octombrie 2015, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia, reținerea cauzei pentru rejudecarea recursului declarat de Nikolay Indoitu, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admis recursul declarat de Nikolay Indoitu și casată decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

La 23 februarie 2016, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire concretizată.

Prin încheierea din 06 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu împotriva încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție.

La 05 iulie 2016, Nikolay Indoitu a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia, reținerea cauzei pentru rejudecarea recursului declarat de Nikolay Indoitu, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admis recursul declarat de Nikolay Indoitu și casată decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin încheierea din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu și s-a casat încheierea din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea pricinii în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursului declarat de către Nikolay Indoitu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 01 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a înlăturat omisiunea admisă în partea motivată și dispozitivul încheierii din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție și s-a indicat sintagma „cu reținerea pricinii în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursurilor declarate de către Nikolay Indoitu și Ion Budu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău” în loc de sintagma „cu reținerea pricinii în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursului declarat de către Nikolay Indoitu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău”.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 07 aprilie 2015, iar Nikolay Indoitu și Ion Budu au declarat recurs la data de 05 iunie 2015, ceea ce denotă că recursurile sunt în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 08 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în

recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de Nikolay Indoitu și Ion Budu și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la judecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre judecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 122 alin.(1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanța privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Din materialele pricinii rezultă că la 20 octombrie 2010, Ion Budu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nikolay Indoitu solicitând încasarea datoriei în mărime de 1700500 lei și a cheltuielilor de judecată (Vol.I, f.d.2-3).

Din textul cererii de chemare în judecată se identifică că temei pentru depunerea de către Ion Budu a cererii de chemare în judecată a servit recipisa eliberată la data de 26 mai 2010 de către Nikolay Indoitu pe faptul primirii de la Ion Budu a sumei de 1263500 lei cu titlu de împrumut, la data de 01 noiembrie 2007 (Vol.I, f.d.4).

Din textul recipisei, anexată în copie la materialele dosarului, se distinge că Nikolay Indoitu se obligă a achita și procentele bancare, care la data de 26 mai 2010 constituiau 437000 lei.

Conform aceleași recipise, Nikolay Indoitu se obligă a restitui suma totală până la data de 15 iunie 2010.

La 06 mai 2011, reclamantul Ion Budu a depus cerere de completare a pretențiilor, solicitând și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 184505 lei (Vol.I, f.d.63-64).

La 22 aprilie 2014, reclamantul Ion Budu a depus cerere de completare a pretențiilor, solicitând atragerea Alionei Indoitu în proces în calitate de pârât, încasarea datoriei în sumă de 1700500 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 611849 lei și a cheltuielilor de judecată de la Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său (Vol.I, f.d.207-209).

La 03 noiembrie 2014, Ion Budu și-a concretizat pretențiile prin majorarea acestora, solicitând încasarea datoriei în sumă de 1700500 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 669225, 70 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 10000 lei de la Nikolay Indoitu și Aliona Indoitu în beneficiul său (Vol.II, f.d.55).

Prin hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoriei Anenii Noi s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu împotriva lui Nikolay Indoitu și

Aliona Indoitu cu privire la încasarea sumei (Vol. II, f.d.78-81).

Prin decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Ion Budu și s-a casat hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătorei Anenii Noi și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu a fost admisă parțial și s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu datoria în sumă de 1700000 lei și dobânda de întârziere în sumă de 669225,7 lei, iar în total suma de 2298475,7 lei; s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 10000 lei și la depunerea cererii de apel în sumă de 18750 lei, iar în total suma de 28750 lei; s-a încasat de la Nikolay Indoitu în beneficiul statului diferența taxei de stat neachitate la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 15000 lei; s-a respins cererea depusă de Ion Budu împotriva Alionei Indoitu (Vol.II, f.d.111-119).

Prin încheierea din 03 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea admisă în decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău referitor la suma datoriei încasate de la Nikolay Indoitu în beneficiul lui Ion Budu cu indicarea sumei de „1700500 lei” în loc de „1700000 lei” (Vol.II, f.d.197-200).

Prin încheierea din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat inadmisibile recursurile declarate de Nikolay Indoitu și Ion Budu (Vol.II, f.d.161-165).

Prin încheierea din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire depusă de Nikolay Indoitu și s-a casat încheierea din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea pricinii în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursului declarat de către Nikolay Indoitu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău (Vol.III, f.d.160-165).

Prin încheierea din 01 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a corectat omisiunea admisă în partea motivată și dispozitivul încheierii din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție și s-a indicat sintagma „cu reținerea pricinii în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursurilor declarate de către Nikolay Indoitu și Ion Budu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău” în loc de sintagma „cu reținerea pricinii în instanța de recurs pentru reexaminarea admisibilității recursului declarat de către Nikolay Indoitu împotriva deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău” (Vol.III, f.d.177-179).

Astfel, instanța de revizuire a constatat că: drept temei de revizuire s-a invocat faptul recunoașterii de către intimatul/reclamant Ion Budu în cadrul dosarului penal că sumele încasate de la revizuentul/pârât Nikolay Indoitu în cadrul prezentului litigiu (1263000 lei fără dobânzi) și creanțele validate în cadrul cauzei de insolvabilitate a SA “Anchir” (120000 lei) reprezintă de fapt aceeași sumă transmisă de intimat către revizuent în cadrul raporturilor comerciale existente între SRL „Speranța PF Com” și SA “Anchir”. Iar, din conținutul înregistrărilor audio din cadrul dosarului penal aflat pe rolul Judecătorei Anenii Noi, rezultă că Ion Budu a făcut asemenea declarații, recunoscând că pretinde încasarea a unei și aceeași sume -1 mln. 263 mii lei.

Concomitent, instanța de revizuire a accentuat că în situația în care din declarațiile intimatului Ion Budu se poate concluziona că de la Nikolay Indoitu ca persoană fizică și din contul SA “Anchir”, al cărei acționar majoritar a fost ultimul,

se încasează de două ori una și aceeași sumă, s-ar reliefa o eroare fundamentală care afectează însăși esența dreptului revizuentului la un proces echitabil în aspectul legalității și temeiniciei soluției dată de instanțele judecătorești.

De asemenea, instanța de revizuire a precizat precum că dacă se admite faptul că în textul deciziei din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, încheierii din 12 august 2015 a Curții Supreme de Justiție și încheierii din 06 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost indicat că în litigiu s-a ajuns la concluzia admiterii acțiunii lui Ion Budu împotriva lui Nikolay Indoitu din motiv că pe parcursul examinării pricinii revizuentul/pârât a recunoscut faptul împrumutului sumei de bani în condițiile expuse în recipisa din 26 mai 2010, încasarea acestei sume de două ori, în cadrul prezentului dosar și în cauza de insolvență a SA "Anchir", aflată în proprietatea lui Nikolay Indoitu, în beneficiul lui Ion Budu, care nu a negat faptul că fiind administrator al SRL „Speranța PF Com” a dezvoltat raporturi comerciale atât cu societatea pe acțiuni respectivă, cât și cu acționarul majoritar al acesteia, ridică chestiuni pe marginea îmbogățirii fără justă cauză a intimatului/reclamant și încălcării inadmisibile a drepturilor revizuentului/pârât la proprietate și la proces echitabil.

Iar, distincția făcută de către instanțele de judecată între raporturile comerciale existente între SRL „Speranța PF Com” și SA "Anchir" și cele existente între administratorii/proprietarii acestora Ion Budu și Nikolay Indoitu, în circumstanțele în care însăși intimatul Ion Budu recunoaște existența raporturilor comerciale între cei doi ca urmare a raporturilor de colaborare (contract de vânzare-cumpărare) între societățile comerciale, precum și nu neagă faptul că se are în vedere una și aceeași sumă, în opinia instanței de revizuire, trezește bănuieli rezonabile legalitatea și temeinicia concluziilor formulate pe parcursul examinării cauzei pe cale ordinară.

În contextul dat, Colegiul menționează că aceste aspecte constatate de instanța de revizuire urmează a fi verificate la rejudecare pricinii în ordine de apel, inclusiv existența raporturilor obligaționale și categoria acestora, valoarea sumelor transferate în baza acestor raporturi, părțile contractante fizice sau juridice.

Ori, pentru verificarea circumstanțelor noi apărute, care au și servit ca temei întru admiterea cererii de revizuire depuse de către Nikolay Indoitu se impune rejudecarea pricinii, deoarece instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste circumstanțe, în condițiile când în ordine de recurs nu este admisă administrarea probelor noi, rezultând din prevederile art. 442 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Din sensul normei enunțate, rezultă că instanța judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, verifică în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că aspectele constatate necesită o verificare și o expunere argumentată, inclusiv prin prezentarea probelor și aprecierea acestora prin prisma pertinentei, admisibilității și concludenței acestora, în condițiile când, în opinia recurentului Nikolay Indoitu, aceeași sumă ar fi pretinsă de mai multe ori, iar în contextul legislației în vigoare nu poate fi încasată aceeași sumă repetat, deoarece ar duce la îmbogățirea fără justă cauză și încălcarea dreptului de proprietate a pârâtului, în sensul CEDO. Or, o măsură privativă de proprietate trebuie să mențină

un echilibru just între exigențele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate și a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, or, instanța de recurs în virtutea atribuțiilor și competențelor sale acordate prin lege, este în imposibilitate de a verifica circumstanțele apărute, care și au determinat admiterea cererii de revizuire depuse de Nikolay Indoitu.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Nikolay Indoitu și Ion Budu.

Se casează decizia din 07 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Budu împotriva lui Nikolay Indoitu, Aliona Indoitu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Ion Druță

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală